

Arrest

nr. 192 004 van 14 september 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 april 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekster op 13 april 2017 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2017 met refertenummer 69772.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BOCXLAER, die verschijnt voor de verzoekster, en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 oktober 2011 dient de verzoekster, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.1.1. Op 5 februari 2013 wordt de aanvraag uit punt 1.1. onontvankelijk verklaard en wordt aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 141 868 van 26 maart 2015 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

1.1.2. Op 11 mei 2015 wordt de aanvraag uit punt 1.1. opnieuw onontvankelijk verklaard en wordt aan de verzoekster opnieuw bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissingen wordt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het nr. 173 722.

1.2. Op 22 juli 2016 huwt de verzoekster met B.D.M., die de Belgische nationaliteit heeft.

1.3. Op 7 oktober 2016 dient de verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg. Zij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19ter, waaruit blijkt dat de verwantschap werd bewezen door middel van de huwelijksakte te Asse en dat zij een Algerijns paspoort en een betalingsbewijs heeft voorgelegd en waarin haar wordt gevraagd om binnen de drie maanden een “bewijs van voldoende inkomsten van de echtgenoot, bewijs van aansluiting bij een Mutualiteit, geregistreerde huurovereenkomst of eigendomsakte Notaris” voor te leggen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat zij de volgende stukken heeft ingediend:

- huurovereenkomst;
- getuigschrift mutualiteit;
- loonbrief referentiepersoon V.H.G. bvba van 1 september 2016 tot 30 september 2016;
- loonbrief referentiepersoon V.d.A.P. bvba van 12 december 2016 tot 31 december 2016;
- loonbrief referentiepersoon V.d.A.P. bvba van 1 januari 2017 tot 30 januari 2017;
- loonbrief referentiepersoon nv E. van 1 januari 2017 tot 31 januari 2017.

Op 6 april 2017 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing die aan de verzoekster wordt ter kennis gebracht op 13 april 2017. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 7/10/2016 werd ingediend door:

(…)

om de volgende reden geweigerd:³

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: ‘de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.’ Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging ‘de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.’

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de Belgische referentiepersoon volgende documenten voor:

- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) BVBA Te Affligem van 1/09/2016 tot 30/09/2016
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) te Lede van 12/12/2016 tot 31/12/2016
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) te Lede van 1/07/2017 tot 30/01/2017
- Loonfiche van tewerkstelling bij E. (...) NV te Merchtem van 1/01/2017 tot 31/01/2017

Na raadpleging van de databank van de RSZ (Dolsis) blijkt dat de laatste tewerkstelling van de Belgische waarvan het bewijs werd geleverd, intussen werd beëindigd, (E. (...) NV te Merchtem van 1/01/2017 tot 31/01/2017) meer bepaald op 10/03/2017. Sedert 04.04.2017 is betrokkene tewerkgesteld bij een andere werkgever. Er is echter nog geen bewijs van hoeveel zijn werkelijke inkomsten zullen bedragen op basis van deze tewerkstelling.

De voorgelegde loonfiches zijn bijgevolg achterhaald. Bij gebrek aan informatie over die nieuwe tewerkstelling, kan echter niet worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon zijn. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Bij gebrek aan informatie betreffende het huidige inkomen dat ten grondslag zou liggen aan de bestaansmiddelen kan de evaluatie betreffende de bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet gemaakt worden. Het komt toe aan betrokkene haar aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken kan niet worden vastgesteld of aan de middelenvereiste is voldaan zoals omschreven in art. 40ter van de wet van 15.12.1980.

De behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 hoeft in deze niet te worden gemaakt.

Er werd immers niet vastgesteld dat de Belgische referentiepersoon onvoldoende bestaansmiddelen heeft, wel dat niet kan vastgesteld worden hoeveel ze bedragen.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is hier geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Betrokkene en zijn partner zullen een andere manier moeten vinden, voor zover zij de relatie wensen verder te zetten, om hun gezinsleven uit te bouwen/te beleven.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel laat de verzoekster het volgende gelden:

"3. Verzoekster wenst tegen de bestreden beslissing dd. 6 april 2017 de volgende middelen aan te voeren, onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad.

1.1. VERZOEKSTER WORDT TEN ONRECHTE HET VERBLIJF IN BELGIË ONTKENT

4. Verzoekster stelt vast dat de Staatsecretaris voor Asiel en Migratie van oordeel is dat er onvoldoende bewijzen voorliggen van de werkelijke inkomsten van echtgenoot D. M. (...) voor zijn tewerkstelling bij de NV E.R. (...) afgesloten op 22 maart 2017. (STUK 6)

De "familieleden van een Belg" maken deel uit van de categorie "bevoorrechte vreemdelingen" waarvoor de Vreemdelingenwet een aantal specifieke bepalingen en voorwaarden voorziet om hen door de Belg in kwestie in België te kunnen doen verblijven. Er zijn evenwel een aantal voorwaarden die dienen te zijn vervuld: de Belg moet kunnen aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, d.w.z. minstens gelijk aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de Wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Het Hof van Justitie oordeelde reeds dat het bewijs van bestaansmiddelen die gelijk zijn aan 100 % van het leefloon tarief 'persoon ten laste' volstaan teneinde aan voorgaande voorwaarde te voldoen (Hof van Justitie dd. 4 maart 2010 (C-578/08)). Er wordt nergens bepaald hoe het bewijs van deze bestaansmiddelen dient geleverd te worden: bijgevolg is dit bewijs vrij. Er wordt evenmin bepaald over welke periode de bestaansmiddelen dienen bewezen te worden: 3 maanden, 6 maanden, een jaar?

5. Als bewijs van zijn bestaansmiddelen van de heer D.M. (...) legt verzoekster volgende documenten voor (STUK 5):

- Bewijs van tewerkstelling als arbeider in de bouwsector in de periode 1997- 2016 (globaal loopbaanuitreksel);
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/10/2015 tot 31/10/2015;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/11/2015 tot 30/11/2015;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/12/2015 tot 31/12/2015;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/01/2016 tot 31/01/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/02/2016 tot 29/02/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/03/2016 tot 31/03/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/04/2016 tot 30/04/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/05/2016 tot 31/05/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/06/2016 tot 30/06/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/07/2016 tot 31/07/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/09/2016 tot 30/09/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/10/2016 tot 31/10/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/11/2016 tot 31/10/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.H.G. (...) bvba te Affligem van 01/12/2016 tot 31/12/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) te Lede van 12/12/2016 tot 31/12/2016;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) te Lede van 01/01/2017 tot 30/01/2017;
- Loonfiche van tewerkstelling bij Nv E. (...) te Merchtem van 01/01/2017 tot 31/01/2017;
- Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) te Lede van 01/02/2017 tot 28/02/2017;
- Loonfiche van tewerkstelling bij bvba W.B. (...) te Affligem van 13/03/2017 tot 31/03/2017;
- Op 22 maart 2017 ondertekende hij een arbeidsovereenkomst voor arbeiders voor onbepaalde tijd bij de NV E. R. (...). Het aanvangsloon werd vastgesteld op 15,42 EUR bruto per uur;
- Loonfiche van tewerkstelling bij NV E. R. (...) te Ternat van 01/04/2017 tot 30/04/2017.

5. Al het bovenstaande toont voldoende aan dat de echtgenoot van verzoekster beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De beslissing dd. 6 april 2017 moet dan ook vernietigd worden."

2.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op het feit dat er wel zou zijn aangetoond dat de echtgenoot van verzoekende partij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Evenwel, de Raad van State heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege gemotiveerd moet zijn, van substantiële aard is (zie o.m. R.v.St., nr. 3199, 4.3.1954, Belgische Staat/Hos ; R.v.St., nr. 8323, 6.1.1961, Belgische Staat/ Javaux ; H. LENAERTS : Administratieve rechtscolleges, Adm.Lex., nr. 91, p. 48 ; Les Nouvelles : Le Conseil d'Etat, nr. 1763, p. 605).

De niet-naleving van deze vereiste heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg (R.v.St., nr. 4934, 7.2.56, Kosinsky ; R.v.St., nr. 7521, 6.1.1960, Verboomen).

Deze niet-ontvankelijkheid moet het rechtscollege desnoods ambtshalve vaststellen, daar de ontvankelijkheid van een beroep bij een rechtscollege de openbare orde aanbelangt.

De rechter zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een niet regelmatig aangebracht beroep ten gronde behandelen.

In casu merkt verweerder op dat betreffende het middel van verzoekende partij voor ogen dient gehouden te worden dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een beslissing, geen duidelijke omschrijving geeft van de rechtsregel die geschonden wordt geacht. (cf. R.v.St. nr. 50.142, 9.11.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 48.643, 20.7.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.137, 2.6.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verweerder niet de loutere verwijzing naar het wel voldoen aan de voorwaarde van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De verzoekende partij blijft aldus in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel naar voor te brengen, wat nochtans een voorwaarde is opdat er zou kunnen worden gesproken van een (ontvankelijk) middel.

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging rekening heeft gehouden met de door verzoekende partij neergelegde documenten als bewijs van bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon:

- *Loonfiche tewerkstelling bij V.H.G. (...) BVBA van 01.09.2016 tot 30.09.2016;*
- *Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) van 12.12.2012 tot 31.12.2016;*
- *Loonfiche van tewerkstelling bij V.D.A.P. (...) van 01.07.2017 tot 30.01.2017;*
- *Loonfiche van tewerkstelling bij E. (...) NV van 01.01.2017 tot 31.01.2017.*

De gemachtigde heeft via de databank van de RSZ kunnen vaststellen dat de laatste tewerkstelling bij E. (...) NV intussen werd beëindigd op 10.03.2017. Sedert 04.04.2017 is verzoekende partij tewerkgesteld bij een andere werkgever.

Gezien er over de actuele tewerkstelling geen enkele informatie door verzoekende partij aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging werd bezorgd, kond e gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging dan ook niet anders dan vaststellen dat bij gebrek aan informatie betreffende de huidige inkomsten die ten grondslag zouden liggen aan de bestaansmiddelen geen evaluatie overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet maken.

Het komt toe aan verzoekende partij om de aanvraag te actualiseren.

De verklaringen van verzoekende partij als zou het bewijs van de bestaansmiddelen vrij zijn, en er ook niet is bepaald over welke periode de bestaansmiddelen dienen te worden bewezen, kunnen geen afbreuk doen aan de gedegen motieven van de bestreden beslissing. Er kan niet worden betwist dat het actuele inkomen gekend moet zijn, alvorens een evaluatie van de bestaansmiddelen mogelijk is.

De nieuwe stukken die thans door verzoekende partij bij het verzoekschrift werden gevoegd (bewijs tewerkstelling periode 1997 – 2016; loonfiches 2015, 2016 en 2017, arbeidsovereenkomst dd. 22.03.2017), kunnen niet in rekening worden gebracht.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Verzoekende partij kan dan ook niet dienstig nadien nog nieuwe stukken voorbrengen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekende partij diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Te dezen werpt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen op dat het enig middel, waarin de verzoekster zich beroept op het feit dat er wel zou zijn aangetoond dat haar echtgenoot beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, niet voldoet aan deze vereiste.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekster de feitelijke juistheid van de motieven van de bestreden beslissing betwist. Hieruit blijkt dat de verzoekster de bestreden beslissing verwijt een inbreuk te hebben gepleegd op de materiële motiveringsplicht, ook al vermeldt zij dit beginsel niet uitdrukkelijk in haar verzoekschrift. Uit de bespreking van de middelen in de nota met opmerkingen blijkt ook dat de verwerende partij het enig middel op deze wijze heeft gelezen. Zowel de verwerende partij als de Raad zijn bijgevolg in de mogelijkheid om in die mate met zekerheid en ondubbelzinnig de juridische grondslag te bepalen op grond waarvan de wettigheid van de bestreden beslissing naar het oordeel van de verzoekster moet worden gecontroleerd. In die omstandigheid het middel onontvankelijk verklaren zou naar het oordeel van de Raad getuigen van een te ver doorgedreven formalisme.

Het enig middel zal vanuit dat oogpunt worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Te dezen laat de verzoekster gelden dat haar echtgenoot wel degelijk over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Zij meent dat dit wordt aangetoond door de verschillende loonfiches die zij in haar verzoekschrift opsomt en die zij bij haar verzoekschrift voegt (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 5), evenals door de op 22 maart 2017 door haar echtgenoot afgesloten arbeidsovereenkomst bij de nv E.R. (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 6). Er wordt evenwel op gewezen dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekster de loonfiches van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij V.H.G. bvba van 1 oktober 2015 tot 31 juli 2016 en van 1 oktober 2016 tot 31 december 2016, de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij V.D.A.P. van 1 februari 2017 tot 28 februari 2017, de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij bvba W.B. van 13 maart 2017 tot 31 maart 2017, de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij nv E.R. van 1 april 2017 tot 30 april 2017 (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 5) en de op 22 maart 2017 door haar echtgenoot afgesloten arbeidsovereenkomst bij de nv E.R. (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 6) niet heeft voorgelegd aan het bestuur, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Voor de volledigheid kan hierbij worden opgemerkt dat de verzoekster evenmin het globaal loopbaanuitreksel (zie stukkenbundel verzoekster, stuk 7) heeft voorgelegd aan het bestuur, zodat ook hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Deze stukken worden pas voor het eerst toegevoegd bij huidig verzoekschrift. In zoverre de verzoekster zich baseert op deze stukken om aan te tonen dat zij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die artikel 40ter van de Vreemdelingenwet stelt, lijkt het haar bedoeling te zijn de Raad de kwestieuze feiten te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De hierboven genoemde loonfiches, arbeidsovereenkomst, evenals het bij het verzoekschrift gevoegde globaal loopbaanuitreksel kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure. Het staat de verzoekster vrij om op grond van deze stukken een nieuwe aanvraag in te dienen.

Waar de verzoekster nog verwijst naar de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij V.H.G. bvba van 1 september 2016 tot 30 september 2016, de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij V.D.A.P. van 12 december 2016 tot 31 december 2016, de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij V.D.A.P. van 1 januari 2017 tot 30 januari 2017 en de loonfiche van de tewerkstelling van haar echtgenoot bij nv E. van 1 januari 2017 tot 31 januari 2017, wordt erop gewezen dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat met deze documenten wel degelijk rekening werd gehouden. De verzoekster betwist evenwel niet dat *“de laatste tewerkstelling van de Belgische waarvan het bewijs werd geleverd, intussen werd beëindigd”*, dat haar echtgenoot *“(s)edert*

04.04.2017 (...) tewerkgesteld (is) bij een andere werkgever”, dat er “nog geen bewijs (is) van hoeveel zijn werkelijke inkomsten zullen bedragen op basis van deze tewerkstelling”, dat “(d)e voorgelegde loonfiches (...) bijgevolg achterhaald (zijn)” en dat “(b)ij gebrek aan informatie over die nieuwe tewerkstelling (...) niet (kan) worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon zijn” en het “aan betrokkenen (toekomst) hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013)”. Aldus maakt de verzoekster niet aannemelijk dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van de gegevens waarover hij beschikte op kennelijk onredelijke wijze of foutief heeft geoordeeld dat “(b)ij gebrek aan informatie betreffende het huidige inkomen dat ten grondslag zou liggen aan de bestaansmiddelen (...) de evaluatie betreffende de bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet gemaakt (kan) worden”.

De verzoekster stipt nog aan dat er nergens wordt bepaald hoe het bewijs van deze bestaansmiddelen dient te worden geleverd zodat het bewijs vrij is en dat er evenmin wordt bepaald over welke periode de bestaansmiddelen dienen te worden bewezen, hetzij drie maanden, zes maanden of een jaar. De omstandigheid dat het bewijs ter zake vrij is, doet evenwel geen afbreuk aan het voorgaande, meer bepaald dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd niet over informatie beschikte met betrekking tot het huidige inkomen van de referentiepersoon en dat het “aan betrokkenen (toekomst) hun aanvraag te actualiseren”. Aldus maakt de verzoekster niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze is genomen.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN